

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin și avocatul Mîrzîncu Aurelia în comun cu inculpatul Creanga Dmitrii, prin care se solicită casarea sentinței judecătoreiei Hîncești sediul Central din 22 decembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Creanga Dmitrii xxxxx, născut la data de xxxxx, originar din or. Chișinău, domiciliat în satul xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 21.08.2017 – 22.12.2017 (prima instanță);
2. 21.02.2018 – 22.03.2018 (instanța de apel);
3. 27.07.2018 – 03.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Hîncești (sediul central) din 22 decembrie 2017 Creanga Dmitrii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe la pedeapsa numită i s-a adăugat total partea neexecutăată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoreiei Hîncești din 23 decembrie 2016 și, definitiv lui Creanga Dmitrii i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 16 (șaisprezece) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul victimei minore, Baci Doina și avocatul Larisa Lupașcu a fost admisă parțial, și s-a dispus încasarea de la Creanga Dmitrii în beneficiul lui Pistol Victor, prejudiciul moral în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei.

Solicitarea procurorului privind încasarea sumei de 2940 (două mii nouă sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, s-a respins.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Creanga Dmitrii, în perioada de timp aprilie 2014 - aprilie 2017, data și ora precisă nefiind stabilită, în

satul Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești, la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul de a-și satisface necesitățile sexuale cu xxxxx, prin constrângere psihică, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra, în legătură cu vârsta sa fragedă, știind cu certitudine că ultimul nu a atins vârsta de 14 ani, a săvârșit mai multe acte sexuale exprimate prin atingerea cu membrul său viril rectul copilului.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative - *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângerea psihică, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de procurorul în Procuratura r-lui Hîncești, Boișteanu Inga, solicitând casarea parțială a sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a se încasa de la Creanga Dmitrii suma de 2 940 lei în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că cheltuielile se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate, totodată, reieșind din norma respectivă, legea nu obligă statul să suporte cheltuieli. Astfel, solicitarea acuzatorului de stat este motivată, iar instanța de fond urma să încaseze cheltuieli judiciare din contul inculpatului Creanga Dmitrii.

3.1 Sentința a mai fost atacată cu apel și de către inculpatul Creanga Dmitrii, care a solicitat ca în privința sa să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, considerând că pedeapsa numită sub formă de 16 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, este prea aspră.

3.2 Împotriva sentinței a înaintat apel și avocatul Canțer Serghei în interesele inculpatului Creanga Dmitrii, solicitând casarea sentinței atacate, cu achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod Penal, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului declarat, avocatul a indicat că sentința instanței de fond este incorectă și urmează să fie anulată deoarece instanța a apreciat incorect prezența elementelor infracțiunii în acțiunile lui Creanga Dmitrii, acesta urma a fi achitat.

Examinând toate materialele dosarului penal, precum și probele prezentate de acuzare, probe ce au fost examinate în instanța de judecată, în cadrul cercetării judecătorești, apărarea consideră că în acțiunile lui Creanga Dmitrii lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod Penal.

Din declarațiile inculpatului Creanga Dmitrii reiese că el nu a întreținut cu xxxxx niciodată careva relații sexuale. Creanga Dmitrii a menționat că într-adevăr îl mai lovea pe fratele lui, deoarece acesta era rău, n-a asculta de părinți și de dânsul, fuma, etc.

Consideră că din declarațiile martorilor nu rezultă că inculpatul ar fi agresat sexual partea vătămată, acest fapt este confirmat doar prin declarațiile minorului, precum concubinul mamei minorului, declarații care urmau a fi apreciate critic de instanță, deoarece sunt dintr-o familie vulnerabilă, abuzează de băuturi alcoolice și pot avea careva ură sau careva relații de dușmănie cu Creanga Dmitrii, care nu este

de acord cu faptul că mama sa locuiește cu altă persoană, abuzează de băuturi alcoolice, astfel martorul Corniță Petru ar putea da declarații în defavoarea inculpatului.

Din declarațiile martorului Arpentii Ana reiese faptul că prin luna aprilie 2017 xxxxx a dormit cu ea și nu i-a comunicat nimic despre agresarea sexuală, însă ulterior după plecarea ei la Chișinău deja se discută despre agresarea sexuală a minorului.

Consideră că declarațiile martorilor indicați în rechizitoriu și audiați în instanța de judecată, nu puteau sta la baza adoptării unei sentințe de condamnare, deoarece martorii audiați nu au văzut nimeni ce s-a întâmplat, mai mult ca atât declarațiile martorilor sunt mai mult legate de situația familiei lui Creanga Dmitrii, adică caracterizează mai mult familia lui Creanga Dmitrii.

Cele menționate mai sus, duc la concluzia despre lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) din Codul penal, deoarece, pentru calificarea unei fapte în baza dispoziției art. 172 alin. (3) Cod penal, se impune necesitatea de a fi cumulate un șir de elemente ce constituie componența acestei norme penale. Astfel, dispoziția art. 172 Cod penal, prevede răspunderea penală pentru comiterea „satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere psihică, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani”, fapte care nu au fost realizate de către inculpat.

De asemenea, avocatul consideră că urmează a fi reținut și faptul că și învinuirea formulată de către acuzare este una iluzorie, neclară, incertă, în care se menționează că fapta a fost comisă în perioada din aprilie 2014 până în aprilie 2017, nefiind indicat concret data, ora comiterii faptei, precum și a fost comisă fapta doar o dată, sau de mai multe ori, de câte ori, în ce circumstanțe, etc, astfel fiind o învinuire care nu poate sta la baza unei sentințe de achitare.

La fel, apărarea consideră că, în speța dată nu a fost dovedită vinovăția lui Creanga Dmitrii în comiterea celor incriminate, deoarece la materialele cauzei lipsește un oarecare act de expertiză, atât medico legală sau psihică, care ar demonstra că minorul Pistol Victor a fost constrâns psihic, un element important la calificarea acțiunilor în baza art. 172 al. (3) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018 au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate de către procurorul în Procuratura r-lui Hîncești, Boișteanu Inga, de către inculpatul Creanga Dmitrii și de către avocatul Canțer Serghei în interesele inculpatului Creanga Dmitrii fiind menținută fără modificări sentința Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 22 decembrie 2017.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului Creanga Dmitrii în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative - *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângerea psihică, profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost confirmată prin: - declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Baraș Valeria (f. d. 209 Vol. I); - declarațiile martorului Corniță Angela (f. d. 210 Vol. I); - declarațiile martorului Nicoară Angela (f. d. 211 Vol. I); - declarațiile martorului Popovici Nadejda (f. d. 212 Vol. I); - declarațiile martorului Mancaș Galina (f. d. 213 Vol. I); - declarațiile martorului Corniță Petru (f. d. 214 Vol. I); - declarațiile martorului Arpentii Ana (f. d. 208 Vol. I); - declarațiile martorului Sitișca Ana (f. d. 216 Vol. I); - declarațiile martorului Grati Ludmila (f. d. 217 Vol. I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 13 iulie 2017 și planșa fotografică potrivit căreia a fost examinat domiciliul cet. Creanga Măria din satul Drăgușeni Noi, r-nul Hâncești (f. d. 7-10); - Raportul de constatare nr. 407 din 14 iulie 2017, din care rezultă că la examinarea externă a cet. xxxxx au fost depistate leziuni corporale și anume, excoriație a părții anterioare 1/3 medie a gâtului care putea fi cauzată în urma acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) dur-contodent(e), ori cu colț la impact, ori alte acțiuni, și, se califică ca vătămare corporal neînsemnată (f. d. 11-12); - procesul-verbal de audiere a părții vătămate xxxxx din data de 31.07.2017 (f. d. 15-18 Vol. I); - Raportul de expertiză judiciară nr. 389 din 12.12.2017, potrivit căruia victima xxxxx nu suferă și nu a suferit de careva boli psihice, este fără dereglări psihice. Victima a putut să înțeleagă corect caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu el corespunzător vârstei sale. Conform stării psihice Creanga Victor a putut să perceapă corect circumstanțele importante, să le memorizeze și să le reproducă corespunzător vârstei sale, astfel, reproduce adecvat circumstanțele importante pentru cauza penală. La momentul examinării Creanga Victor nu manifestă semne de sugestibilitate sporită și nu manifestă predispoziția spre exagerarea celor percepute și poate reproduce adecvat circumstanțele cazului cercetat, fără a le supune modificărilor interpretative (f. d. 188-191 Vol. I).

Cu referire la motivele invocate de partea apărării precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului și că acesta urma a fi achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat, că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei în baza art. 172 al. (3) lit. a) Cod penal. Afirmațiile avocatului și inculpatului au fost considerate de către instanța de apel ca opinia subiectivă a acestora, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul dovedirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 al. (3) lit. a) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării

reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a constatat, că sentința respectivă a fost atacată cu apel și de către inculpatul Creanga Dmitrii, care însă nu a solicitat achitarea sa, spre deosebire de avocat, ci a solicitat stabilirea unei pedepse mai blânde, ceea ce subminează poziția avocatului precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

Dat fiind faptul, că s-a constatat cu certitudine că în acțiunile inculpatului se conțin toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, instanța de apel a considerat, că temeiurile invocate de avocatul Canțer Serghei nu au suport justificativ și a respins ca fiind nefondate apelul declarat de avocatul Canțer Serghei în interesele inculpatului Creanga Dmitrii Serghei și a inculpatului Creanga Dmitrii împotriva sentinței Judecătorei Hîncești (sediul central) din 22 decembrie 2017.

Instanța de apel a menționat, că concluzia instanței de fond, la capitolul numirii pedepsei inculpatului corespunde stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale fiindu-i numită pedeapsa de 11 (unsprezece) ani închisoare or, Creanga Dmitrii, fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Hîncești din 23 decembrie 2016, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, a săvârșit din nou o infracțiune intenționată, adică infracțiunea în prezenta cauză a fost săvârșită în perioada termenului de probă și consumată în anul 2017, din care considerente, prin prisma art. 85 Cod penal, prima instanță corect a aplicat în privința lui prevederile art. 85 Cod penal, stabilirea pedepsei prin cumul de sentințe, și la pedeapsa aplicată i-a adăugat total partea neexecutată a pedepsei numită prin sentința anterioară și ai stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 (șaisprezece) ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a considerat corectă soluția instanței de fond privind respingerea solicitării acuzatorului de stat de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2950 lei, deoarece cheltuielile invocate nu pot fi puse în sarcina inculpatului, constituind cheltuieli inerente efectuării urmăririi penale ce urmează a fi suportate de către stat, expertiza fiind ordonată de organul de urmărire penală.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin, indicând temeiul art. 427 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacate în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la cheltuielile judiciare și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel, în o altă componentă, invocând că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Creanga Dmitrii urmează a fi încasate din contul acestuia făcând trimitere la art. 227-229 Cod procedură penală și modificările survenite la art.143 Cod procedură penală în vigoare din 09.02.2018.

5.1 Decizia instanței de apel a mai fost atacată cu recurs ordinar și de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Creanga Dmitri indicând temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței judecătoreiei Hîncești sediul Central din 22 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel din 22.03.2018, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Creanga Dmitrii să fie achitat în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motivul că în acțiunile lui nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat, că atât sentința instanței de fond cât și decizia instanței de apel sunt absolut ilegale și neîntemeiate, bazate pe apreciere eronată a tuturor probelor anexate la dosar, mai mult ca atât și instanța de fond cât și instanța de apel au examinat cauza unilateral.

Indică apărarea că inculpatul pe parcursul cercetării cauzei la urmărirea penală cât și în instanța de judecată nu și-au recunoscut vina. La baza sentinței de condamnare instanța de fond a pus numai declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării, care nu au fost martori direcți la presupusa infracțiune, aceștia au redat informația auzită de la însuși partea vătămată. Nu au fost administrate probe directe care ar fi confirmat declarațiile părții vătămate.

În motivarea recursului mai indică apărarea că învinuirea adusă inculpatului este una iluzorie, incertă indicându-se că fapta a fost comisă perioada aprilie 2014-aprilie 2017, data și ora nefiind stabilita, neindicându-se dacă fapta a fost o singură dată sau de mai multe ori, în ce circumstanțe.

Mai mult, la materialele cauzei lipsește și nu a fost efectuat vreun raport de expertiză psihiatrico-psihologic, care ar fi elucidat dacă minorul a fost constrâns psihic, sau dacă spune adevărul.

Urmare celor menționate constată avocatul, că careva probe, care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, nu au fost identificate și prezentate de partea acuzării.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de

procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

6.1 Cu referire la criticele invocate de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Creanga Dmitrii sub aspectul pct. 8 alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept prescris supra, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Conform art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Creanga Dmitrii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, „(...) *atât sentința instanței de fond cât și decizia instanței de apel sunt absolut ilegale și neîntemeiate, bazate pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la dosar, mai mult ca atât și instanța fond cât și instanța de apel au examinat cauza unilateral*”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece:

- decizia instanței de apel este una argumentată inclusiv în raport cu cererea de apel declarată de către avocat în numele inculpatului (f.d.244-250 Vol. I), care conține aceleași argumente ca și în recursul ordinar, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea deciziei contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, „ (...) *este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura*

motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”;

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate minore, xxxxx, date în condiții speciale, conform art.110¹ Cod procedură penală, a martorilor Corniță Angela, Nicoară Angela, Popovici Nadejda, Mancaș Galina, Corniță Petru, Arpentii Ana, Sitișca Ana, Grati Ludmila, raportul de constatare nr. 407 din 14 iulie 2017, din care rezultă că la examinarea externă xxxxx au fost depistate leziuni corporale și anume, excoriație a părții anterioare 1/3 medie a gâtului, raportul de expertiză judiciară nr.389 din 12.12.2017, potrivit căruia victima xxxxx nu suferă și nu a suferit de careva boli psihice, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii încriminate, probe care sânt descrise amănunțit în punctul 5.3 și analizate în punctul 5.4 a deciziei atacate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția acestuia, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010, și statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de recurs conchide că toate probele materiale administrate în cauză coroborează între ele și indică direct la Creanga Dmitrii, ca fiind persoana care a comis infracțiunea prevăzute de art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal.

La fel, instanța de recurs menționează, că avocatul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpaților, nu se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct.8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și semnalate de apărătorul inculpatului, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului

ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în comun cu inculpatul Creanga Dmitrii, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Cu referire la temeiul de recurs invocat de procuror prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. 1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apel, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. 1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. 5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. 8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, argumentele din recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin *Colegiul penal* le consideră ca fiind neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

Procurorul solicită în baza art. 227-229 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate, în mărime de 2940 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză în privința inculpatului în mărime de 1078 lei (f.d.144-146) și efectuarea raportului de expertiză în privința victimei minore în sumă de 1862 lei (f.d.188-191) .

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Creanga Dmitrii urmează să fie încasate din contul acestuia or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Astfel, Colegiul penal reține că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli

pentru efectuarea expertizei, iar prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

Aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat și menținute de prima instanță și instanța de apel nu reglementează încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlul de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care sunt achitate din bugetul de stat.

Colegiul penal reține, că potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, totodată fiind relevante prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală (red. Legii Nr.66 din 05.04.2012), care stipulau că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar modificările la norma dată din 09.02.2018, nu au efect retroactiv.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că cerințele procurorului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece art.143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Astfel, se reține că efectuarea rapoartelor de expertiză în privința inculpatului și în privința victimei minore, au fost ordonate de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, Colegiul penal constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că soluția adoptată de instanța de apel corespunde normelor legale, careva erori de drept invocate de recurent nu s-au constatat, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția astfel recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Prin urmare, argumentele recurenților sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Scutelnic Cătălin și avocatul Mîrzîncu Aurelia în comun cu inculpatul Creanga Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Creanga Dmitrii xxxxx* ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **02 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie